

[Statsministeren.]
siden offentliggjorte Artikel af det svenske Socialdemokratis Formand, den tidligere Forsvarsminister P. Albin Hansson. Han skriver bl. a. om det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forslag om en nordisk Militæralliance følgende, som jeg med den højtærede Formands forventede Tilladelse skal citere:

„Det er neppe nogen Uartighed — heller ikke overfor Forslagsstilleren —, dersom man i de øvrige skandinaviske Lande ikke tager Forslaget alt for alvorligt. Tidspunktet for dets Fremsættelse giver det i høj Grad Karakteren af kun at være et Skaktræk i indre dansk Politik. Det danske Højre kender Svagheden i sin Opposition mod den nuværende danske Regerings Politik i Forsvarsspørgsmaalet; den ved, at Nedrustningspolitikken bæres frem af en Folkeopinion, som blot vil blive endnu mere beslutsom ved en fortsat Agitation for militære Foranstaltninger.“

Og efter at have beskæftiget sig videre med dette besynderlige Forslag fortsætter han:

„Ingen anden skandinavisk Regering kan tænkes at tage Initiativ i Sagen. Og det er bedst saaledes! Forhandlinger af den Karakter, som Hr. Christmas Møller har foreslaaet, vilde paa Forhaand være dømt til at mislykkes!“

Ja, det er en svensk Socialdemokrat, som ganske aabenbart ikke føler nogen større Begejstring ved den Tanke, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og da jeg ved, man i saa høj Grad interesserer sig for svenske Socialdemokraters Meninger, har jeg ikke villet forholde de ærede Medlemmer Oplysning ogsaa om P. Albin Hanssons Mening i denne Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gør sig igen den Ulejlighed at ofre nogle Spalter til Forsvar for den konservative Indsats i Erhvervspolitikken, og Kærnen i Talen var vel det, at det konservative Parti paa de forskellige Stadier havde vist stor Fasthed og Enighed. Jeg tror nu, at det var mere Venstre, der viste Fastheden, og det konservative Parti, der lod sig føre af dette fast organiserede og indstillede Parti. Det ærede Medlems historiske Skildring er vistnok lidt mangelfuld, i hvert Fald har jeg med Tilfredshed set Udtalelser i anden Retning, og det konservative Partis tidligere Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, har netop givet et i høj Grad tiltrængt Supplement til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Skildring af den konservative Aktivitet og

Enighed i Erhvervsspørgsmaalet. Det findes refereret i „Nationaltidende“ — jeg gaar ud fra, at dette maa være et godt Referat — den 17. Oktober i Morgenudgaven i en Omtale af et Møde i Den konservative Klub, hvor det ærede Medlem Hr. Pürschel, den tidligere Formand for det konservative Folkeparti, har beskæftiget sig med den konservative Indsats i Erhvervs politik. Med den højtærede Formands forventede Tilladelse vil jeg gerne citere nogle faa Linier af dette Blads Referat. Det hedder dér:

„Det konservative Folkeparti kunde sikkert overfor Venstres Regering i 1927 have gennemført sit Krav om en aktiv Erhvervs politik, hvis de Konservative havde været enige. Men en Gruppe turde ikke, men bøjede derfor af, og dette fik uheldig Betydning for de senere Forsvarsforhandlinger, idet Venstre regnede med, at vi ogsaa vilde vige dér.“

Ja, saa meget om Enigheden i den konservative Optraeden. Naar jeg derfor af de foreliggende Oplysninger slutter, at det er Venstre, der viste Fastheden, og det konservative Folkeparti, som følte sig tvunget til at følge med, er det vistnok nærmere Sandheden end den Berettelse, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forleden gav.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, sagde i sin første Tale, den 10. Oktober, at Venstre med Hensyn til den saakaldte Arendrup-Affære ikke rejste Indvending mod Behandling af Arendrup-Sagen, altsaa dens Henvisning til Undersøgelse af Rigsadvokaten, og at han under Hensyn til Sagens Stilling ikke vilde indlade sig paa Enkeltheder vedrørende denne Sag. Det er en Selvfølge, at dette korrekte Standpunkt vandt almindelig Anerkendelse, og det faldt jo sammen med det Standpunkt, som ogsaa jeg havde Lejlighed til at give Udtryk for. Det Standpunkt, som jeg forstod var Venstres, er jo ikke helt blevet accepteret, hvad vi bemærkede forleden Aften, men desuagtet er det sikkert det rigtige. Den Undersøgelse, der er foranstaltet ved Rigsadvokaten, er i fuld Gang, og trods al Utaalmodighed tror jeg, man bør afvente denne Undersøgelses Afslutning. Rigsadvokaten er selvfølgelig ikke anmodet om at undtage nogen eller noget fra Undersøgelsen. Naar Undersøgelsens Resultat foreligger, bliver der Adgang til at tage de Skridt af retslig eller anden Art, som Undersøgelsen maatte give Anledning til, men netop under Hensyn til, at Sagen nu er Genstand for Undersøgelse, vil det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Standpunkt om ikke at